

indbefattet saadanne Markfrugter, hvorpaa ikke sættes Capitelstart, bliver at ansætte til Korn, som enten leveres in natura eller betales med Penge efter hvert Aars Capitelstart, samt at Commissionerne ogsaa i de Tilfælde, hvori det lykkes dem at afslutte mindelige Foreninger mellem Parterne om Tiendevederlag, altid tillige ved Kjendelse skulle træffe Bestemmelse om Omkostningernes Udredelse i Overensstemmelse med Frdn. 8de Januar 1810 § 28 4) A. Værdien af de Markfrugter, hvorpaa ikke sættes Capitelstart, ansættes efter Middeltallet af de Priser, disse Markfrugter efter Tiendecommissionens Ekson have havt i Handel og Vandel paa det paagældende Sted i de sidst forløbne 10 Aar.

§ 7.

Efter 1ste Januar 1874 kunne Tiendecommissionerne uden Indenrigsministerens særlige Bemyndigelse kun foretage saadanne Forretninger, som det ved Kjendelser af Over-tiendecommissionerne i de til samme indankede Sager maatte blive dem paalagt at udføre, og Indenrigsministeren skal være bemyndiget til at paalægge de Commissioner, der ikke have afsluttet deres Virksomhed til bemeldte Tidspunkt, en Bøde til Amtsattikassen af fra 10 til 25 Rd. for hver Uge, Fristen oversiddes.

§ 8.

Saa snart der til Indenrigsministeren fremkommer Begjæring om Nedsættelse af en Over-tiendecommission til Prøvelse af den ved en Tiendecommissionekjendelse truffene Afgjørelse, bliver en saadan Over-tiendecommission, bestaaende af en Formand og 4 andre Medlemmer, som udnævnes af Kongen, at nedsætte med det Hverv at prøve saavel den nævnte som ogsaa samtlige øvrige Kjendelser, der senere maatte blive indankede for Commissionen fra den paagældende Tiendecommissionskreds. Over-tiendecommissionens Nedsættelse bliver derhos paa passende Maade at bringe til almindelig Kundskab i Kredsen.

Over-tiendecommissionen kan ikke tage nogen Tiendecommissionekjendelse under Bedømmelse, der ikke er paaanket inden 3 Maaneder fra dens Afgjelse.

§ 9.

Over-tiendecommissionerne have endeligt at afgjøre de for dem indankede Sager. — Ordentligviis træffe de deres Afgjørelse uden Undersøgelse af Forholdene paa Aastedet; dog ere de i det Tilfælde, at Taxationen paalægges, herettigede til at tage Aastedet i Diesyn, naar de uanset de Dplysninger, der kunne fremstafes, ikke maatte see sig istand til uden en stedtig Undersøgelse at danne sig en sikker Formening om samtlige i Betragtning kommende Omstændigheder, og Parterne blive i saa Fald at indvarse til Mødet mindst 24 Timer iforveien. — I dette Tilfælde oppebære de Diæter og Befordringsgodtgjørelse i Tighed med Tiendecommissionens Medlemmer, dog at Diæterne ansættes til 3 Rd. daglig for Hver, hvorhos der i Kjendelsen bliver at træffe Bestemmelse om Udredelsen af de med Aastedsmødet forbundne Omkostninger, som i Almindelighed ville være at paalægge den af Parterne, hvem Over-tiendecommissionens Kjendelse gaaer imod, medens der iøvrigt i bemeldte Henseende bliver at forholde efter de i Frdn. 8de Januar 1810 § 28 4) B, C og D givne Regler.

Med Hensyn til Bedømmelsen af de af Over-tiendecommissionernes Medlemmer i Anledning af saadanne Aastedsmøder indgivne Regninger og Inddrivelsen af de derpaa opførte Beløb forholdes, som i § 6 er fastsat med Hensyn til Regninger fra Tiendecommissionernes Medlemmer; dog skal Amtmanden, naar han finder Anledning til Udsættelse ved nogen saadan Regning, forelægge Indenrigsministeren Sagen til Afgjørelse.

§ 10.

Over-tiendecommissionerne skulle være bemyndigede til at foreskrive en passende Frist for Afgivelsen af de Erklæringer, de maatte finde Anledning til at affordre Appellanternes.